

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Endskønt jeg i min Redegørelse for Forslagene i Eftermiddags har været inde paa en Række af de Problemer, som nu foranlediger Spørgsmaal fra ærede Modstandere, skal jeg dog endnu en Gang gøre en Bemærkning om enkelte af dem.

Man spørger mig: Hvorfor har Aamtsraadene ikke lignet fuldt ud efter § 50? De har gjort det i udstrakt Grad. Jeg har redegjort for Grunden til, at man i adskillige Amter har ventet saa længe, som Tilfældet er. Grunden er den Udformning, Beskatningsfordelingen i Sognekommunerne har faaet, som, foruden Hensynet til det i Forvejen stærke sognekommunale Skatte-tryk, betød, at Ligningen fra Amterne i væsentlig Grad vilde falde paa fast Ejendom, og saa ræsonnerede Aamtsraadene saaledes, at det vilde være eins Bier, som Gasen sagde, da den drak af to Gadekær.

Hvad Indtryk det ærede Medlem Hr. Fisker har faaet af Landbrugsministerens Foredrag paa den socialdemokratiske Kongres, har han nu redegjort for. Men det er jo ikke derigennem lykkedes det ærede Medlem at afkræfte min Paastand om, at den Ejendomsskattenedsættelse, som den højt-ærede Landbrugsminister paa Kongressen talte for, var en Nedsættelse, som skulde have blivende Karakter, saa længe Ejendomsbesidderen blev ved sin Ejendom. Og det Citat, jeg har fremført, dækker ogsaa ganske det, som det ærede Medlem Hr. Fisker her nævnte, og mit Citat var efter et officielt Referat i „Social-Demokraten“.

Det ærede Medlem peger paa det uheldige i at gøre opmærksom paa, at som Følge af den indskudte Skatteprioritet i faste Ejendomme er Sikkerheden for den danske Realkredit mindsket. Jeg tror, det er endnu mere uheldigt at tale til Fordel for en Skattepolitik, som fortsat foranlediger denne Sikkerheds Afsvækkelse. For det er jo noget, enhver forstaar, at naar man foran Realkreditens Pantessikkerhed indskyder en Skatteprioritet af de Dimensioner, der her er Tale om, løfter det Sikkerheden for Realkrediten, der skulde hvile fast paa Grunden, i Vejret.

Jeg nærer ingen Tvivl om, at de danske Kreditforeningsobligationer ogsaa for de Kreditforeningers Vedkommende, der giver Laan i Landbrugsejendomme, er fuldkommen sikre, og det finder jo ogsaa sit Udtryk i Kursen og i den Tillid, der vises disse Obligationer ogsaa i Udlandet, om end den Kursnedgang, som vi i den senere Tid har

været Vidne til, tyder paa, at man her og dér begynder at se paa dem med Tvivl, en Tvivl, som vel efter min bedste Opfattelse er uberettiget, men som dog er forstaaelig under Hensyn til Udviklingen af Forholdene her i Landet. Men naar Kreditforeningerne laaner 40—50 pCt. af Landbrugsejendommenes Værdi og Hypotekforeningerne 15—20 pCt., og der saa dertil kommer 18 pCt. Skatteprioritet, kommer man for de yderste sekundære Prioriteter op paa 85—90 pCt., og saa kan det godt forstaaes, at Grunden begynder at vakle.

En enkelt Bemærkning endnu vil jeg gerne gøre, men jeg kan maaske bede om Ordet for en kort Bemærkning senere for at fremsætte den.

Formanden: Hvis vi skal fortsætte ret længe, maa vi fortsætte i Morgen.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Nørskov, at den Sorg over Landbrugets Forhold, som hans Udtalelser giver Udtryk for, er der jo heldigvis ingen her i dette høje Ting, som ikke deltager i, men det maa jo ikke føre til, at man fremsætter Udtalelser, som ikke er rigtige, og de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsætter, kan ikke holde.

Det ærede Medlem sagde for det første, at Ejendomsskatterne stadig forhøjedes for Landbruget. Det er ikke rigtigt, af to Grunde. For det første, fordi disse Ejendomsskatter i de sidste 10 Aar aldeles ikke er forhøjet, men tværtimod er nedsat med 20 Mill. Kr. Men dernæst er det ikke rigtigt af den Grund, som det ærede Medlem kender lige saa godt som jeg, at denne Krise havde ikke været saa forfærdelig længe, forinden der gennemførtes en Lovgivning, hvorved de vanskeligst stillede indenfor Landbruget blev fuldkommen fri for at svare Ejendomsskatter og tillige fik Støtte til at betale Renter. Naar store, dog i nogen Grad formuende Dele af Landbruget er blevet lettet for alle deres Skatter, har man ikke Lov til at sige den Slags Ting.

Naar det ærede Medlem til sidst siger, at det vilde betyde meget at faa disse Forslag gennemført, idet det vilde medvirke til at bevare Hjem og Arne, saa fremdrog det ærede Medlem jo disse Loves Virkning netop som en Kriselovgivnings. Det ærede Medlem ved jo, at den Kriselovgivning, der gælder i Øjeblikket, vil til alle dem, som det ærede Medlem er mest bange for skal gaa fra Hjem og Arne, give 4 Gange saa stor Støtte som disse Forslag her. Hvor-